

Mehmet Solak: 1965 yılında Konya'da doğdu.

Şiirlerini ve yazılarını; başta *Hece* olmak üzere pek çok dergide yayımladı.

Şiir, deneme, inceleme-eleştiri çalışmalarına devam eden şair Mersin'de yaşıyor.

Eserleri:

Aşka Yüzüm Var (Hece Yayınları-1999)

Arada Bir Yerde (Saçak Yayınları-2006)

Hüzünârâ (Saçak Yayınları-2006)

Hayal İçre (Digraf Yayınları-2009)

Adıma Hazırım (Hece Yayınları-2015)

İhsan Deniz/ Sevgilimdir Yazdığım Her Şiir Benim (Cümle Yayınları-2016)

Hiç (Hece Yayınları-2016)

Hayatın Özü Şiirin Eşiği (Çıra Yayınları-2018)

Şiir Çıkmazında (Hece Yayınları-2021)

ARTÇIL SIZI

Mehmet Solak

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

aşkolsun /	9
şimdi balkon /	15
çavlan /	17
sebeb /	21
acz /	23
şair ölünce /	26
yok benim /	28
yerde yer gökte gök /	32
bir var bir yok /	34
kaçıncı beyaz /	37
çok şey soldu /	40
ölmek belki /	43
yüzümdeki /	50
ırmak tersine tersine /	56
oldu olacak olan /	59
efsus'a dönüş /	64
nereye gömelim /	75
yanarsın /	79
şimdi ve ebediyen... /	83
neden gülümsedi /	88
mesel mesel içinde /	91
bir /	93
barışa elverişsiz /	96
ölmeden mutlaka /	100
kanamalı yara /	103
inanma sakın /	106

-şür'e

aşkolsun

herkes âşık olamaz demiştin
arzulu ölemez çünkü herkes
kimi mih gibi tutar aklında adını
kimi kurşun gibi saklar göğsünde
bense mihlanmışım aşka kaderimden
yani ellerimden ve yüreğimden
yani tam ortasından alınımın

herkes tutamaz aşkı demiştin
nasıl tutamazsa denizi serkeş dalgaları
yedi kat göğü nasıl
öylece tutamaz işte gökkuşağını
bomboş kalır ruh yapayalnız
arar bulamaz bulsa yine tutamaz
tutamaz aşka tutunmayan kederi

keder demiştin keder
aşkın eczasıdır kelimelere rağmen
köpüklenmiş atlardan ödünç seslere
turunç tadına kabarmış dudaklara rağmen
kırılan oka kışkırtıcı kokusunda balcığın
ve günahsız aya rağmen
eksile eksile kuytuda
tam olmak için
tam

herkes duyamaz aşkı
tanrının sesini yani o sonsuz çığılığı
korkaklar meselâ demiştin
kendi sesinden korkanlar kendi şarkısından kendinden
başkasını arayanlar hep başka yerlerde
başka başka hayallerde hep ötede
beride kimden uzakta kime yakın
aşka uzak eve uzak
tanrıya uzak

uzak demiştin
çok uzak dokunulmayan her şey
gel ellerime dokun ellerin olsun
yüreğime dokun yüreğin olsun
gel sesime dokun sesini duyalım tanrının
gel aşk olsun
aşkolsun sevgilim

-öncül seslere

şimdi balkon

-sezai karakoç'a

balkondan düşen çocuk
ölür modern sevmeden kendini
yeminler edemeden betondan
akıp giden sokaklarda annesine hiç
kıştan yaza batıdan doğuya anksiyetik
post truth tohumdan ölüme

şimdi balkon
cesur körfezi insanların gölgesi tez
hem içi evlerin en cüretkâr hem dışı
kendine mahrem başkasına mahşer
lanetli mekan cenkli akşamlarda
kiraz yangını çocuklara

ölen öldü kalan kaldı
sen aynısın aynı balkon aynı çocuk
-aynı ölüanııcı göstermelikler- aynı histeri
şimdi bir avuç buğday gibi
öfkeyle direnerek ve güvenerek
savurabilirsin kendini atalar toprağına
neysen çocukken *uyurgezer yazlarda* öyle
ne eksik ne fazla *yüzünde son gülümseme*
akrepleri öpmeden güneşten önce

şimdi balkon
hem avlusu hem kuyusu evlerin niçin
söyleyin *ey yeşil sarıklı ulu hocalar*
söyleyin niçin
kuyuya düşen çocuk
niçin ölmesin

çavlan

-ismet özel'e

e/

eyvah
ölüm güzü kıskanıyor neden
gölgesine yaslanmış bekliyor sinsice
sen değil miydin ölüme randevulu iö
yorgun bir karanlığa canhıraş
ekleyen kendini özgürlük için
denize açılan ellerinle yıllar önce
hangi çocukların rahat uykularında şimdi
o demir ökçe tiranlara inat
o karaşın konuşma

r/

konaştun
yürekli olmanın kutsal kini
bulaşsın diye ellerine paragöz korkakların
kanlı kavgalarda yağmalanan
şeker beyazı kemiklerin hunhar hatırası
unutulmadan waterloo'da ulu bir tiksintiyle
beş çayında londra'da

b/

yaşadın
bir sanrıydı yaşamak süreğen ve boğucu
öç arzusu her sabah haksızlığa haykıran
oysa o delişmen bereketi soğuran markut
hor görürdü terli dinginliğini senin
sayrıl anılar üşüşmesin diye çıplak koynuna
gelirdi sırtında torbası sen sesleyince
markuuuut! torbanı sarkıt.

külden bir ağzın vardı mermilerden
ve post darbelerden önce
marşlara ve şiirlere ayarlı gün boyu
mori'nin usuna bir de ikircikli ve öpülgen
her akşam adını yıkardı mori sen de yıkardın
mahalle çeşmesinde ayaklarını ... sen de...
sendin sağır sokaklarda kendini
sarışın sanan devrimci
sendin uluyan
pekos bil

a/

hırlısın

esirgeyen ve bağışlayan

DİRENME'nin adıyla hep partizan

en önde en erken en gergin en

isyan işaretleri kelimeler kursağında

bir partizan gibi ölmelisin evet bütün putlara inat

şarlavuk bir devrimci gibi cebinde armonika

haylaz ve militan bir yüreğin var

esirgeyen ve bağışlayan

ve kabzededen

hak çalıp vergisi

i/

sensin
değişmeden değişen *aynı adam*
aynı şair yirmisinde kırkında yetmişinde
hep *kalın türk* celladına gülümseyen deli fişkın
sendin kendi masalından çıkan hüsnüyusuf
dünyaya yürümekle meşhur
merd-i meydan

n/

sana
yaşamak düştü ey vandal yürek
sana savaşmak bir ömür
alkış sana

sebeP

-erdem bayazıt'a

haydi gel sevgilim
bir mahşer kabarsın yine toprağımızda
heP aranan sonra tekrar aranan
heP beklenen evvel ahir
en uzun hüznü kalbimizin
ne uzak ne yakın

söyle *ey kalbimin güneşi*
sabır mıydı savaş mı
mayası zaferin hangi sırda
bir emre hazırlanan simsiyah gecede
mahpus yüzlü duvarlarımı şehrin
daha boyamadan *güneşçağ savaşçıları*
sonsuz devirleri aşa aşa
ve eme eme geçmişi sövgüsüz